

د پښتانه

۹ ۳۳ ۱۳ مش وي

پلا پښورکي

۳۳ هندوستان او ۲۴ ټنه د پښورکي لوال

کای :

د شامینو شهر :

ج - ۱۳۲۶ شمسی کال دحل پر ۱۱ مه ۲۵ مه ۱۹۵۷ ع کال راج ۲۱

۱۴ اپریل (پشور دپنشنو اکاډمی په لیکنر حال کښی دلری لپنوخوا

۲۴) تنو اورا فغانستان (۳) تنو لیکوالو تر فتح مجلس وشو

په دې مجلس کښی () ملا ره په اتفاق سره و نل شول او

د لپنو لائین تور و د خپو اختلا فی صورتو مسئله آینده موافقی نه

په پشور له شوه درې مجلس مصوبات به د (درېمی فیصلی) په نامه وړاند

اولنی غونډه :

د انوار په ورځ د مارچ دیاستی په یو درېشم تاریخ د اکیدی لیکچر

حال کښی د بنا علی مولانا عبدالقادر په صدارت کښی اولنی غونډه وشوه -

په دې غونډه کښی د بر لپنوخوا د عزتمند و بیلمنو یعنی بنا علی گل باچالفت

بنا علی صدیق الد رشتین او بنا علی قیام الدین خادم نه علاوه د پشور له خوا

گنوار د بیانو او شاعرانو له د شام لپه دعوت و رگری شوی وو -

کوم گران ادیبان چه په جرگه کښی شامل وو ، د پغوی نومونه ددی :

بنا علی عبدالخالق خلیق ، فضل حق شیدا ، قاضی احمد سعید ، ایم ای عبدا ^{شکور}

دوست محمد خان کامل ، اجل خټک ، بیان محمد شاه خیال ، ماسټر عبدالکریم خان

پروفیسر نور احمد خان ، پروفیسر داکټر سنور خان ، رشید علی دهقان ،

حکیم محمد اسلم شجری ، نصر الد خان نصر ، الحاج خانمیر حلالی ، عبدالستار ^{کاتب}

د اکیرمی د طرفه کښی داکټر شیدا انوار الحق ، پروفیسر محمد اکیر خان ،

شید علم شاه خیال ، قاضی هدایت الد ، فضل درو در خان کاتب ،

مولوی محمد اسحاق، عبدالرحمن شباب، بیان سنا و ادب

او محمد اسحق صاحب کندہ اپور دو

پہ دی غونڈہ کنہی بہ ہر دو سئلہ خبری اتری او پ شیبو شیو

بکھونہ و شول، خیال بخاری دوہ و نبی نہ جینی لیکلی سوال

راجع کری راوری دوچ دیغو تفصیلی ذکر دلہ ہنج فائدہ نہ لری

خوردی لاندی لیکلی شوی خبر و فیصلہ و شہو :

۱- دچاپ دپارہ دی خط شخ دی، ضیل ذاتی خط کتابت او مسوردی

وغیرہ دی بی شکہ بہ تعلق کنہی دی .

۲- دپستو طور مخصوص توری یعنی ح، خ، ز، او بن دی لکھ شدہ

ن کباب مروج دی حدغہ شان دی وی .

۳- دپستوت، د اور دی م بہ پخوانی شکل یعنی بہ کندہ .

لیکلی شوی او پ دی شکل یعنی ٹ - ڈ - ژ . دی نشی لیکلی .

۴- دھدی (ھ) سترہ مرکب تورو (ککھ - پھ - ٹھ - ٹھ - جھ -

چھ - گھ - وغیرہ) نہ دی (ھ) دغور زولی شوی - ککھ چہ دا

توری دپستو بہ الف بی تی کنہی نشہ - دھدی داسی تکی چہ دا

توری کنہی راغلی وی بی (ھ) نہ دی لیکلی شوی - ککھ : شیک ،

چتری - پراپہ - چکرہ - کمری او داسی نور .

۵- دلاہینی (روسن) الف بی تی اہیت و منلی شو او درشتی زانی

د ضروریاتو اد تقاضو بہ خیال دافصلہ و شہو چہ یوہ و پہ چہ گہ

دپستو تورو دپارہ بہ لاتیسی الف بی تی کنہی دپستو مخصوصو

دوہہ غونڈہ :

د افغانستان ادب پاکستان دار بیانو، شاعرانو

اد علماء و دوہہ غونڈہ :

د اپریل دیاستی بہ خور لسم تاریخ د انوار پہ ورخ د اکیدہ شہی
پہ کلچر حال کنبی د مولانا عبدالقادر پہ صدارت کنبی و شہوہ - داخل ہم
گنہو عالمانو او ادیبانو تہ بلنہ درگرمی شوی وہ خودالاند سنی کتان
پہ روزہ خولہ راغلی و و :

سناغلی عبدالخالق خلیق، سید راحت زاخیلی، قاضی احمد سعید،
دوست محمد خان کامل، سمندر خان سمندر، اجمل خٹک، میا محمد یوسف،
مولانا عبدالقدوس، پرو فیسر ڈاکٹر نور احمد خان، رشید علی دھقان،
میر مہدی شاہ مہدی، ارباب عبدالغفور خان، ارباب سکندر خان،
محمد افضل خان بنگس، نصر الد خان نصر، سید انوار الحق، پرو فیسر محمد اکبر خان،
سید عظیم شاہ خیال، قاضی حدایت اللہ، مولوی فضل ورد خان،
مولوی محمد اسرار نیل، عبدالرحمن شباب، بیان سناؤ الدین، او
محمد رسوق - حصہ وا خٹک

د جبرگی ابتدا د قرآن مجید پہ تلاوت و شہوہ - بیانیہ خیال
د تبری غونڈہ منظر شوی تجویز ونہ دا و رول، او دروانی غونڈہ
د تبا ویزو پہ حقلہ بی د قاضی احمد سعید نوم پیش کرد - چہ صفہ دی
دوہہ جبرگی د شہر پہ حیثیت د دغی جبرگی تجویز ونہ ویرماندی کرمی -
قاضی صاحب چہ نوم تجویز ونہ پیش کرد - پہ پیغو کنبی پہ هر یو بانڈی

گرم گرم بختونه و شول - او دافصلی و شوی :

۱- د پښتو الف، بی، پی، کی، کنبی دی د عربی هغه توری (یعنی ش،

ح، د، ص، ض، ط، ظ، ع، ق) چه اوس هم راج دی په ضیل

مهای وی - خود ا توری به تش د عربی په الفاطو کنبی استعمال پزی

او د پښتو په الفاطو کنبی به نه استعمال پزی .

۲- د د، ت، ج، او ر په کنده کی ستره لیکلو باندی یو لنده بحث

بیا گرم شو او د هر ضیال د طرفدارو د بحث نه پس پری رانی

واخیستی شوه - اکثریت د زور دود یعنی پکنده باندی د لیکلو طرفدارو دود.

۳- د عربی کوم تکی چه په پښتو کنبی مروج دی - هغه دی په ضیل اصلی

شکل لیکلی کزی - کله قمیص - قصه - ظالم - صمد او داسی نور

خو یو خو تکی ددی اصول نه مستثنی وگرزولی شول - کله: واخلی -

تپوس، ایسار - او دس - لانهس - پام - تاخ، امریان دریان

دیو خانی، شملور - بخل او دخت او دغشی نور .

۴- د پښتو د ضیلو تکی په لیک کنبی دی اول صوت (بزخ) ته بیا

دریشی او گرامر ته وکتی شی .

۵- "دی د زور کی د پاره استعمال پزی - کله: زمره - تله - (میران)

۶- د پښتو د مخو صوتو دودونو په حقله دافصلم و شوه - چه د پرخوا

خلق دی د پریته، زی، سی - ژری او شپې والی - او د لرغاری

لاستی ونگی دی زیم - شیم - گی او خین والی .

۷ - دگاف دکشونو یا کندې په صقله هم فیصله په رای شمارید وشوه .

او دکنده ې د لیکلو طرفدار زیات وختل .

۱ - د حرکتونو په صقله تجویزونه :

۱- زور - زیر او پیش لکه چه پخوا د اسی استعمال دی همدغسی به

استعمل وی - خو که دیو تکلی په آخری توری زور راغی نو د زور

په حای به هائی مخفی را وړی شی - لکه کله ، زوره - دغه شای

که دیو تکلی په آخری توری زیر وی - نو د ا هم په (ی) بدلېزی -

لکه ې - نری .

د ب ، الف به هم په دغه شان استعمالېزی لکه چه ترا دغه استعمالېزی

(ج) د (س) د حرکت تش د عربی تکلو کبھی راغی - د لیتو

تکلو کبھی نشته .

د - د و او په صقله بناغلی احمد سعید لاندی لیکلی شوی تجویزونه وړاندی کړل

(۱) مکل - کل - د حرکت دی تش په پیش سره بنودلی شی .

(۲) لور - کور (خان) شور - (تش و او پې له شه تخنېبی نه)

(۳) توره - تالو - په ماقبل توری دی ^{پیش} ورکړی شی .

(۴) لو - یو - په ماقبل توری دی زور ورکړی شی .

د و او کم شکلونه چه بناغلی رنستین وړاندی کړل پهغه داری :

(۱) مکل - کل (تش په پیش سره)

(۲) کور - زانگو (د و او د پاسه یوبل ایدولی و او چه په عربی کبھی د و)

آواز ورکوی .

(۳) پو - کو (دوا و دپاسه اړولی غړوندي)

فیصله دا وشوه چه دواړه شکوندي اولس ته وړاندې کوي شي -
چه په کومو شکونو اتفاق راغی هم هغه دی را بچ کوي شي .

رښه - نریر کوتا - لکه تجارت - صفت - رښتین - (د زړ پر په کښتو کښی نشته)
رښه - د معروفی او مجهولی ری ، گانو په حقل هم اتفاق راغی نو هغه شکونه
چه قاضی صاحب او رښتین صاحب وړاندې کوي لاندې جدا جدا سره د مثالونو را وړولی
د قاضی صاحب پښی کوي شکونه :

د۱ ی ویر - لیدل - بغاری - (عامه غونډه یا معروفه «ی»)

د۲ ی - جینی - شوکی - (د زړو هغه په خای په ما قبل توری زهره)

د۳ ی - ~~سړی~~ سړی - زهری - (په ما قبل باندې زهره)

دل - اری - رخالی او زرده « ۷ » بی له هغه قسمه نخبی)

د دواړو مثال : - سړی - سړی او بی جینی -
شې ورکولی

کد د ا د م) دیو تکی مینغ کښی راشی نو لاندې باندې تکی (نقلی)

کله : هر بدل - تیل - پیر (چکر) - د غدی کښی بنانغی رښتین

په دربی شکل کښی پښی کوي

د۱ سړی - زهری - (معروفه ری ، بی له خه نخبی نه)

د۲ سړی - رنجی ، تمنغی (معروفه ری) چه تکی (نقلی) لاندې باندې لری

د۳ ویر - لیدل - بغاری (معروفه ری) نو متوازی یا پراته تکی (نقلی)

د۴ جینی - شوکی (د هغه په خای د ری) تاوکوي لکد